

meen niet of althans sporadisch voorkomen. Gevaar voor misbruiken als bij de consumptie-ijswinkels achten de ondergetekenden bovendien hier niet aanwezig.

In het belang van het verkeer is in het eerste lid, onder *d* en *e*, een uitzondering opgenomen voor de stationswinkels, waaraan reeds lang behoefte werd gevoeld.

De uitzonderingen in de oude wet voor de winkels, waar ruw ijs ten verkoop in voorraad pleegt te zijn, en voor die, waar rouwkleding pleegt te worden verkocht, zijn komen te vervallen. Naar de mening van de ondergetekenden bestaat aan die uitzonderingen geen behoefte meer.

Artikel 15

In het tweede lid is onder *b*, op overeenkomstige gronden, als bij artikel 9, eerste lid, vermeld, verband gelegd met de sluitingstijden van de winkels, waarin *uitsluitend of in hoofdzaak* de waren plegen te worden verkocht, die door middel van de automaten ten verkoop worden aangeboden. Voor wat het begrip „ter plaatse” betreft, moge worden verwezen naar het daarover bij laatstgenoemd lid opgemerkte.

Het vierde lid verleent aan de Minister van Economische Zaken de bevoegdheid van de in het tweede lid vervatte verbodsbepalingen ontheffing te verlenen. Gedacht is hier, om een voorbeeld te noemen, aan een ontheffing voor verkoopautomaten, die verkeersbelangen dienen.

Voor zoveel nodig zij opgemerkt, dat het onderhavige artikel niet geldt voor automaten in zogenaamde automatische restaurants. Het artikel immers stelt, ten aanzien van niet met een winkel verbonden automaten, voor de verboden der voorafgaande bepalingen een ander minder ver gaand verbod in de plaats; eerstbedoelde verboden gelden niet voor automaten in automatische restaurants, omdat daar niet het winkelbedrijf of een andere vorm van kleinhandel wordt uitgeoefend, dus kan ook laatstbedoeld verbod daarvoor niet gelden.

Artikel 16

De op grond van de onderhavige wet vast te stellen verordeningen zijn op tweeërlei wijze te onderscheiden. Voor een deel zijn het strafverordeningen, terwijl de overige dat karakter missen; anderzijds heeft een deel, in tegenstelling tot de overige, goedkeuring door de Kroon. Als strafverordeningen zijn aan te merken de verordeningen, gebaseerd op artikel 4, tweede lid, voor zover zij een verbod inhouden, en die, vastgesteld met toepassing van het derde en het vierde lid van dat artikel; de overige hebben slechts de strekking bij de wet gegeven regelingen ter zijde te stellen. Aan de goedkeuring van de Kroon zijn onderworpen de verordeningen, bedoeld in artikel 4, tweede en vierde lid, en artikel 10, tweede en derde lid.

Voor zover de strafverordeningen de goedkeuring van de Kroon behoeven, kunnen de artikelen 198, 200, 201 en 202 van de Gemeentewet daarop niet van toepassing zijn. Naar de mening van de ondergetekenden verdient het echter aanbeveling genoemde wetsartikelen evenmin van toepassing te doen zijn ten aanzien van de strafverordeningen, gebaseerd op artikel 4, derde lid, ten einde te vermijden, dat op dit terrein tweeërlei toezicht, van de Kroon en van de Gedeputeerde Staten, zou gelden.

Voor de uitoefening van het goedkeuringsrecht ten aanzien van de krachtens artikel 4, vierde lid, vastgestelde verordeningen kan het van belang zijn te weten, welke verordeningen in de betrokken gemeenten met toepassing van het derde lid van dat artikel zijn vastgesteld. Daarom is in het tweede lid van artikel 16 bepaald, dat eerstbedoelde verordeningen aan de Minister van Economische Zaken zullen worden toegezonden.

De afkondiging van de strafverordeningen zal geschieden op de in artikel 203 der Gemeentewet aangegeven wijze; in het derde lid van het onderhavige artikel is bepaald, dat die wijze van afkondiging ook zal worden gevolgd ten aanzien van de overige verordeningen.

Het vierde lid van artikel 16 spreekt voor zich zelf.

Artikel 17

In het thans bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal aanhangige ontwerp van wet op de economische delicten is uiteraard nog geen rekening gehouden met de totstandkoming van een nieuwe Winkelsluitingswet. Wel zijn in dit ontwerp overtredingen van voorschriften gesteld, bij of krachtens de Winkelsluitingswet 1930 aangewezen als economische delicten. Het ligt derhalve in de lijn van bedoeld ontwerp, dat ook overtredingen van voorschriften, gesteld bij of krachtens de nieuwe Winkelsluitingswet, als economische delicten worden aangewezen.

De ondergetekenden zijn overigens wel van oordeel, dat bij de overtredingen van de winkelsluitingsregelingen op zich zelf geen behoefte bestaat aan de bijkomende straffen, genoemd in artikel 7 van de Wet op de economische delicten, terwijl voorts de berechting van de overtredingen der geldende winkelsluitingsregelingen door de kantonrechter niet onbevredigend is geweest.

Artikel 18

Overeenkomstig de door de Staatscommissie Bezettingsrecht opgestelde richtlijnen zijn de bezettingsregelingen, waarbij wijziging is gebracht in de Winkelsluitingswet van 1930 en in het Winkelsluitingsbesluit, afzonderlijk vervallen verklaard.

Artikel 20

Bij inwerkingtreding op korte termijn van de nieuwe wet zou voor het bedrijfsleven en de gemeentebesturen voldoende gelegenheid ontbreken, zich te beraden over de vaststelling van verordeningen op grond van de wet; om nadelen voor de ondernemers te voorkomen, zouden daarom vele van de bestaande winkelsluitingsverordeningen voorlopig gehandhaafd moeten worden, hetgeen een vrij ingewikkelde overgangsregeling zou nodig maken.

Voorts valt te bedenken, dat een aantal verordeningen goedkeuring door de Kroon en dus behandeling door het betrokken Departement zal behoeven, waarmede noodzakelijkerwijs enige tijd is gemoeid. Om deze redenen verdient het naar de mening van de ondergetekenden de voorkeur de inwerkingtreding van de wet eerst te doen plaats hebben na het verstrijken van een enigszins ruime termijn, die in artikel 20 is gesteld op acht maanden na de dag van de afkondiging.

De Minister van Economische Zaken a.i.,
MANSHOLT.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
W. C. L. VAN DER GRINTEN

1665 4

NOTA TER VERBETERING VAN EEN DRUKFOUT

In de Bijlagen verbeterd.